

Tisková zpráva

Finis Terrae / Gabriela Nováková

Muzejní a galerijní centrum, Zámek Žerotínů, Valašské Meziříčí

16.7. – 30.8. 2020

Mapování provází lidskou kulturu od samého jejího počátku jako jeden z jejích charakteristických znaků. Mapy vznikaly a vznikají z různých důvodů, jejich tvorba byla vedena různými idejemi a cíli. Snad nejvýraznější z nich je touha po porozumění světu, který nás obklopuje, a hledání našeho místa v něm.

Mapy jsou jedním z témat, kterými se Gabriela Nováková zabývá ve své volné výtvarné tvorbě. Mapy a plány ve svých různorodých podobách ji přitahují, okouzlují a fascinují už řadu let. Ty první začala kreslit zhruba kolem roku 2000, od té doby vytvořila řadu kartografických projektů. Při tvorbě svých výtvarných map vychází převážně ze subjektivních prožitků, osobních průzkumů a zkušeností. Reaguje na množství konkrétních živých vzpomínek, plných emocí, které zůstávají uchovány v její paměti. Zároveň také pracuje s exaktními informacemi, čerpá z vědeckých poznatků, které propojuje se svými sny a představami. Konfrontuje svůj vnitřní svět s realitou, která nás obklopuje. Hledá podoby současného světa. Zkoumá a objevuje, porovnává, pak zaznamenává, kreslí, maluje, popisuje, perforuje a někdy i šije.

Výstava v Muzejním a galerijním centru na Zámku Žerotínů ve Valašském Meziříčí představuje několik mapových souborů i samostatných map. Jsou zde vystaveny mapy a plány měst nebo jejich částí, mapy krajin, ostrovů i mapy celé naší planety. Ožívají v nich různorodé světy, reálné i imaginární, jasně definované i tušené. Autorka nás provází vrstvami času od pradávne tajemné minulosti naší planety až po současnost. Vytváří příběhy odehrávající se v rozlehlém geografickém i časovém prostoru. Při pohledu na pradávne tvary pevnin a moří naší planety můžeme přemýšlet o nepatrnosti našeho bytí, o významu reflexe minulosti nejen pro naši současnost, ale i budoucnost. Vedle zásadních dějů gigantických rozměrů pak leží střípky naší planety, malé ostrůvky ukotvené po okrajích pevniny, na rozhraní oceánu. Některé z nich, sestávající často jen z drobných skalisek, jsou tak nepatrné, že se nám mohou jevit jako nepodstatné a nezajímavé. Přesto jsou však důležitou součástí našeho světa, který dotvářejí.

V další části výstavy Gabriela Nováková přináší také příběh své prababičky Anny, vypráví o její fiktivní cestě do Paříže. Představy, sny a vzpomínky na Paříž se prolínají s Rožnovem pod Radhoštěm a krajinou, která město obklopuje, s místy, kde Anna žila a která milovala.

Mapa „ožívá“ ve skutečnosti teprve až ve chvíli, kdy nás zaujme, vtáhne do svého prostoru, vyžaduje naši aktivní spolupráci, promlouvá k nám až ve chvíli „čtení“. Záleží jen na nás. Pokud budeme chtít, můžeme mapy na této výstavě vnímat jen jako abstraktní záznamy, nebo v nich můžeme objevovat různorodá sdělení, propojovat je se svými vlastními pocity a

zkušenostmi, snad i objevovat a tvořit vlastní doposud netušené příběhy. Můžeme se jimi vydat na průzkum známých, ale i neznámých světů, někdy možná až na samotný okraj Země.

Gabriela Nováková

Studovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v ateliéru prof. M. Jágra; na École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs v Paříži v ateliéru prof. J. Gianiniho.

Zabývá se kresbou, malbou, grafikou, grafickým designem, ilustrací, realizacemi v architektuře. Uspořádala 32 samostatných výstav, zúčastnila se více než 50 skupinových výstav.

Vyučuje na Ústavu výtvarné tvorby Fakulty architektury ČVUT v Praze, a na Katedře výtvarné kultury a textilní tvorby Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Žije a pracuje v Praze a v Rožnově pod Radhoštěm